

EPISTOLA.

vigiliarum incommodum respuis: usque adeo, ut cum opus sit, libenter te ab ipsa etiam liberalium artium commentatione, in quibus ab ineunte etate vixisti, ad Ecclesiae utilitatem, cuius praefectus es constitutus, abducas, ac studia militaria, & bellica consilia tractes. Neque enim minus notum est nobis, quanta tu animi alacritate superiore anno classem conscendere, mare nauigare, & aduersus communes pergens hostes omnia pro Christiana libertate pericula, dimicationesque subire volueris, quam te nunc in Flaminia & Piceno omnia, quae ad tuenda ipsius Italiae littora valeant, consilia circumspicere, atque in ea cura dies noctesque elaborare, ut ciuitates intelligant, te procreatum à Deo esse, ut pontificia praecepta exhauriens salutis humanae consuleres, ac subiectorum vitam libertatemque defenderes.

Quamobrem cum ipse ita te geras, ut dignus sis, qui clarissimis omnium linguarum praconibus praediceris, atque ornatissimis omnium annalium monumentis orneris, monuit me vetus mea erga te pietas, ut quando ego virtutes complecti tuas historia mea, longe à tua etate remota non possem, hanc ipsam historiam in tuo multo clarissimo atque amplissimo nomine publicarem: ut ipse intelligeres, quantum ex virtute, prudentia, vigilantia tibi dignitatis atque auctoritatis est additum, tantum ad veterem meam erga te observantiam atque officium accessisse: meque si maiora pro tua illustranda atque amplificanda dignitate prestare potuissem, libenter velcum gravissimo rerum mearum detrimento suscepturum fuisse.

Bononiae, Kal. Iulij, M. D. LXXIIII.

